Pod hríbom

Raz zastihol mravca prudký dážď.

Kam sa schovať?

Uvidel mravec na polianke malý hríb, pribehol k nemu a schoval sa pod jeho klobúk.

Sedí pod hríbom – dážď prečkáva.

A dážď je čoraz silnejší a silnejší...

Plazí sa ku hríbu mokrý motýľ:

- Mravec, mravček, pusť ma pod hríb! Premokol som, letieť nemôžem.
- Kamže ťa pustím ? hovorí mravec. Ja sa tu ledva pomestím.
- To nič! Dobrých sa všade veľa zmestí.

Pustil mravec motýľa pod hríb.

A dážď je čoraz silnejší a silnejší...

Beží vedľa myška:

- Pustite ma pod hríb! Voda zo mňa cícerkom tečie.
- Kamže t'a pustíme ? Ved' tu miesta nemáme.
- Pomknite sa trocha!

Pomkli sa a pustili myšku pod hríb.

A dážď sa len leje, neprestáva...

Poskakuje vedl'a hríba vrabec a plače :

- Premokli mi pierka, ustali krídelká. Pustite ma pod hríb obschnúť, oddýchnuť, dážď prečkať!
- Nemáme tu miesta.
- Pomknite sa prosím!
- Dobre.

Pomkli sa a miesto pre vrabca sa našlo.

A tu na polianku vyskočil zajac, uvidel hríb.

- Skryte ma, kričí, zachráňte! Líška ma naháňa! ...
- Ľúto mi zajaca, hovorí mravec. Nože sa ešte trocha potisnime.
- Len čo zajaca schovali, pribehla líška.
- Zajaca ste nevideli ? pýta sa.
- Nevideli.

Podišla líška bližšie, oňuchala:

- Tu sa neschoval?

- Kde by sa sem vmestil!

Zakývala líška chvostom a odišla.

Medzitým dážď prestal a ukázalo sa slniečko.

Vyšli všetci spod hríba, tešia sa.

Mravec sa zamyslel a vraví:

- A to už ako ? Predtým som sa ja sám pod hríb ledva pomestil, a teraz sa pre všetkých piatich miesto našlo!
- Kvá kvá kvá! Kvá kvá! zasmial sa ktosi.

Všetci sa pozreli na hríb a na jeho klobúku sedí žabka a smeje sa :

- Ej, vy! Veď hríb...

Nedopovedala a odskákala.

Pozreli všetci na hríb a tu pochopili, prečo predtým jednému bolo pod hríbom tesno a potom sa i pre piatich miesto našlo.

A vy ste na to prišli?